

عنوان مقاله:

بررسی مناسبات متوکل خلیفه عباسی با علویان

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات تاریخ اسلام، دوره 5، شماره 17 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

علی سالار شادی

محمد خرم کشاورز

خلاصه مقاله:

خلافت عباسی در عهد متوکل همچنان دورنمایی از قدرت و اقتدار را در اختیار خویش داشت. در عصر وی به جریان اعتزال خاتمه داده شد، جریانی که مورد حمایت متعصبانه سه خلیفه پیشین بود. متوکل با دوری از آن، چالشی را از سر راه خلافت برداشت؛ اما چالش قدرت روز افزون ترکان که ریشه در عصر معتصم داشتند، نیرو گرفت. آن‌ها در به قدرت رساندن متوکل بی‌تاثیر نبودند؛ اما وی نتوانست قدرت آنان را مهار کند و بدین‌گونه جان بر سر این راه نهاد. در چنین فضایی، قاتلان وی، از جمله منتصر، برای توجیه قتل او و تبرئه خود، به اقدام‌های تبلیغی - توجیهی علیه متوکل دست زدند و او را ناصبی جلوه دادند؛ در حالی که رفتار وی با علویان عصر، این اتهام را تأیید نمی‌کند. در این مقاله، نویسنده تلاش دارد با اتکاء به منابع اصلی و متقدم به بررسی و تحلیلی تصحیح‌گونه ازجوانب مختلف رفتار متوکل با علویان بپردازد و دو روایت متضاد را که حاکی از مناسبات حسنه و یا پر تنش او با علویان است، به نقد و ارزیابی بکشد، تا معلوم شود که واقعیت در کدامین دسته از این روایات نهفته است.

کلمات کلیدی:

Abbasid Caliphate, Motavakkel, Montaser, Alavids, Ya'ghoobi, Tabari, خلافت عباسی.

متوکل، منتصر، علویان، یعقوبی، طبری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1396744>

